

БРОЈ 20

ЈУН 2025.

ОШ „Светозар Марковић” Бродарево

Брош

ШКОЛСКИ ЧАСОПИС

Година IV, бр. 20, 2025.

Оснивач и издавач:
ОШ „Светозар Марковић”,
Бродарево

Уредници:
Саида Шеховић
Елдина Шеховић

Редакција:
Бојан Дучић
Маида Даутовић
Саида Шеховић
Елдина Шеховић
Алиса Буквић
Ениса Ахметовић
Суад Ханић
Марко Глушчевић
Самира Ћосовић
Мустафа Једна
Јасмина Муџезиновић
Елдин Дураковић

Сарадници:
Ученичка задруга
Драмско-литерарна секција
Зухдина Прељевић
Џенита Меховић
Мерсид Мекић

Дизајнер и технички уредник:
Елдина Шеховић

Лектура:
Саида Шеховић

Адреса:
Пионирска улица, бр. 1

31305 Бродарево

Телефон: 033/777-102

Факс: 033/777-373 033/ 777-650

E-mail школе: ossmarkovic1@gmail.com

E-mail часописа:
skolskicasopissm@gmail.com

Драги читаоци,

Са великим задовољством вам доносимо најновије, 20.
издање школског часописа, које обилује богатим
садржајем и рефлектује све оно што смо заједно постигли
током протеклог периода.

У овом броју посебно истичемо мноштво манифестација,
такмичења, креативних пројеката, иновативних и
хуманих идеја које су наши ученици са пуно ентузијазма
и посвећености реализовали.

Поред тога, кроз странице часописа осветљавамо значај
сарадње и емпатије – вредности које су нас водиле у
заједничком раду и подршци. Наши ученици, наставници
и сви чланови школске заједнице показали су колико је
важно бити креативан, иновативан и спреман за
тимски рад.

Позивамо вас да завирите у најновије издање и уживате у
причама које инспиришу, мотивишу и подсећају нас на све
оне лепе тренутке и успехе које смо заједно остварили.

Хвала вам што сте били део ове приче!

Уредништво часописа

САДРЖАЈ

Обележавање важних датума.....	3
Човек и вештачка интелигенција.....	12
Манифестације у школи.....	14
Вести из школског живота.....	27
Пројекти.....	29
Рецензије.....	31
Припрема детета за полазак у школу....	32
Одбојка, спортска игра која плени.....	34
Наши ребуси.....	36

Međunarodni dan maternjeg jezika – 21. februar

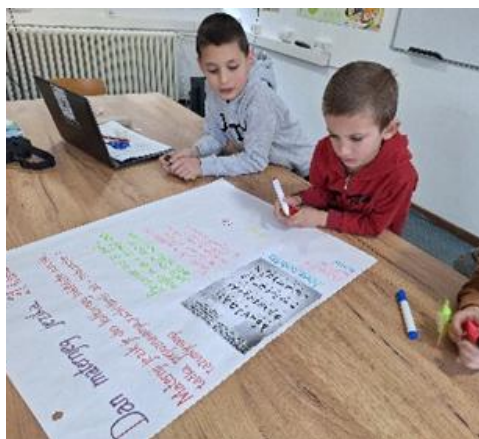
Dan maternjeg jezika obilježava se svakog 21. februara. Ovaj dan je ustanovljen od strane Organizacija ujedinjenih nacija za obrazovanje, nauku i kulturu kako bi se promovisala jezička i kulturna raznolikost, kao i višjezičnost.

Maternji jezik je važan dio kulturnog identiteta svakog naroda. Očuvanje maternjeg jezika doprinosi očuvanju kulturne baštine i raznolikosti.

Obilježavanje važnih dana, kao što je Dan maternjeg jezika, pomaže nam da se podsjetimo koliko je jezik važan za sve nas. To nije samo prilika da učimo o svom jeziku, već i da saznamo nešto novo o jezicima drugih naroda. Kroz takva obilježavanja razvijamo poštovanje, razumijevanje i prijateljstvo među ljudima različitih kultura. Maternji jezik je prvi jezik koji naučimo kada smo mali. To je jezik kojim govorimo sa roditeljima, braćom, sestrama i prijateljima. Preko njega učimo da razmišljamo, da izražavamo osjećanja i da razumijemo svijet oko sebe. On je dio našeg identiteta, naše prošlosti i kulture. Ako čuvamo svoj maternji jezik, čuvamo i ko smo mi. Riječ „maternji“ dolazi od riječi „majka“, jer nas majka najčešće prva uči da govorimo. U mnogim jezicima koristi se sličan izraz. Na primjer, na engleskom se kaže „mother tongue“, što znači isto – „majčin jezik“.

Na svijetu danas postoji oko 7.000 jezika. Neki jezici imaju mnogo govornika: engleski, kineski ili španski. Međutim, postoje i jezici koje govori veoma mali broj ljudi – ponekad samo nekoliko njih. Na primjer, jezik taushiro u Peruu govori samo jedan čovjek. Jezik ainu u Japanu skoro da je nestao, a kawishana u Brazilu ima samo nekoliko govornika. Takvi jezici su u opasnosti da zauvijek nestanu. Kada nestane jedan jezik, gubi se i dio znanja, istorije i kulture tog naroda. Zato je važno da učimo o jezicima, da čuvamo svoj maternji jezik i da poštujemo sve jezike svijeta. Svaki jezik je bogatstvo, jer kroz njega ljudi izražavaju misli, osjećanja, tradiciju i način života.

U našoj školi 21. februar nije bio samo običan školski dan. Bio je to dan posvećen jeziku kojim govorimo, pišemo, sanjamo i stvaramo – našem maternjem jeziku. Kroz niz zanimljivih i edukativnih aktivnosti, učenici koji pohađaju nastavu na bosanskom jeziku (1/3 i 3/2) obilježili su ovaj dan. Kroz prezentaciju su saznali o maternjem jeziku, kreirali su zajedno pano koji će krasiti njihovu učionicu i pisali svoje ime bosančicom. Kroz različite aktivnosti, učenici su imali priliku da na kreativan i zabavan način istraže bogatstvo svog maternjeg jezika i da još jednom shvate njegovu neprocjenjivu vrijednost. Ovaj dan je bio podsjetnik da je jezik naša pjesma koju treba da pjevamo s ponosom i ljubavlju.

Pripremile: učiteljice Enisa Ahmetović i Alisa Bukvić

Međunarodni Dan žena:

Istorija, značenje i značaj 8. marta

Međunarodni dan žena, poznatiji kao Osmi mart, nastao je kao rezultat dugotrajne borbe žena za ravnopravnost, bolje uslove rada i pravo glasa. Ideja o obeležavanju ovog dana potekla je s početka 20. veka, kada su žene širom sveta počele da organizuju proteste i štrajkove, zahtevajući osnovna politička i ekonomska prava.

Osmi mart danas nije samo dan kada se ženama poklanjaju cveće i čokolade – on podseća na dugu istoriju borbe za ravnopravnost i na to da ta borba i dalje traje.

Zašto baš Osmi mart?

Jedan od najznačajnijih događaja koji su inspirisali nastanak ovog dana dogodio se 8. marta 1908. godine, kada je oko 15.000 žena marširalo ulicama Njujorka zahtevajući kraće radno vreme, bolje plate i pravo glasa.

Ko su nosioci borbe za prava žena?

Borbu za ženska prava kroz istoriju su predvodile mnoge hrabre žene i feministički pokreti. Neke od najznačajnijih su:

- **Klara Cetkin** – socijalistkinja i jedna od osnivačica Međunarodnog dana žena.
- **Roza Luksemburg** – marksistkinja i revolucionarka koja se zalagala za politička i ekonomska prava žena.

- **Emelin Pankherst** – liderka britanskog sufražetskog pokreta, koji se borio za pravo glasa žena.
- **Simon de Bovoar** – filozofkinja i autorka knjige "Drugi pol", koja je značajno uticala na moderni feminizam.

Koji su bili glavni zahtevi?

Pravo glasa za žene

Bolji radni uslovi i jednake plate

Pravo na obrazovanje

Pravo na vlasništvo i nasleđivanje

Pravo na reproduktivno zdravlje

Zakonodavna zaštita od nasilja

JESTE LI ZNALI??

- » U početku, Osmi mart je bio vezan za socijalističke i radničke pokrete, ali se kasnije proširio na širu borbu za ljudska prava.
- » U Rusiji su žene 8. marta 1917. godine organizovale masovne proteste, što je dovelo do Februarske revolucije i abdikacije cara Nikolaja II.
- » U nekim zemljama, poput Kine, Italije i Rusije, 8. mart je državni praznik.
- » Tradicija poklanjanja cveća ženama na ovaj dan potiče iz Italije, gde se poklanja mimoza kao simbol solidarnosti.
- » Ljubičasta boja je često povezana s ovim danom – simbol je pravde, dostojanstva i jednakosti.

Pripremili: članovi Parlamenta učenika i školski psiholog

Задруга „Полишка“ и хуманост на делу Снага у рукама младих

Наша школа је заблистала у пуном сјају – не само због пролећног сунца које је обасјало школско двориште, већ и због великог срца наших ученика, наставника и родитеља.

Повод?

Обележавање Међународног дана жена – 8. марта, празника посвећеног храбрости, истрајности и љубави жена широм света.

Овај дан, који се сваке године обележава као симбол борбе за економску, политичку и социјалну равноправност жена и мушкараца, у нашој школи је ове године обележен на посебно леп и хуман начин – кроз организовање хуманитарног базара. Школско двориште се претворило у праву малу чаробну тржницу. Чланови Ученичке задруге, заједно са другим ученицима наше школе, изложили су бројне ручно рађене производе, инспирисане празником који слави жене. Од честитки и украсних рамова, до малих сувенира и ручно израђеног накита – сваки предмет је причао своју причу, а сваки детаљ је носио печат труда, маште и креативности наших ђака.

Поред тога, велики успех су имале и разнобојне саксије са цвећем – које су ученици узгајали и неговали са љубављу, заједно са својим учитељима и наставницима. Те саксије нису биле само поклон, већ и симбол неге, пажње и одговорности – вредности које овај празник промовише.

Цео догађај употпунио је кратак културно-уметнички програм у извођењу чланова драмске секције виших разреда, под руководством предметне наставнице Бинаиде Хајдаровић. Њихова извођења песама, монолога и сцена посвећених улози жене у друштву измамила су осмехе. Уз звуке музике и рецитације посвећене мајкама, бакама, учитељицама и свим женама које својом снагом мењају свет, публика је остала дирнута и дубоко инспирисана.

Учимо да будемо друштвено одговорни

Хуманитарни карактер догађаја био је на првом месту прикупљена средства биће усмерена за помоћ деци из социјално угрожених породица. Управо тим гестом овај базар је превазишао оквире школског догађаја постао је пример солидарности, емпатије и друштвене одговорности.

Обележавање 8. марта на овај начин подсетило нас је да права љубав и поштовање према женама почињу малим делима – пажњом, речима подршке, помоћи у правом тренутку, а ученици наше школе су показали да већ сада разумеју колико је то важно.

Нека овај базар буде инспирација за нове акције, а порука коју шаље – да смо сви једнаки и да заједно можемо много – нека остане да сија још дуго након што се угасе светла школског хола.

МАРТ – МЕСЕЦ СРПСКОГ ЈЕЗИКА

Песници рођени у месецу марту:

Станислав Винавер (1. март)

Владислав Петковић Дис (10. март)

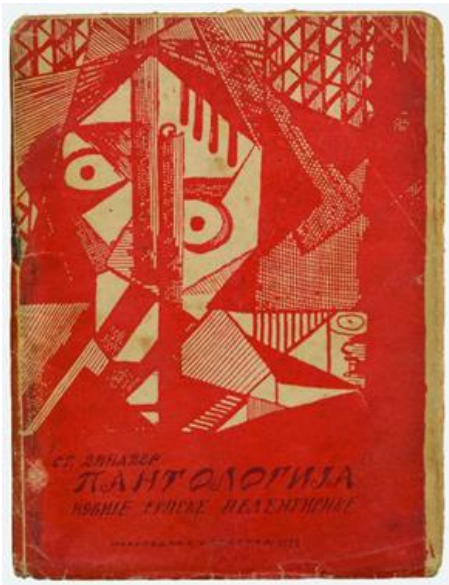
Мирослав Антић (14. март)

Бранко Радичевић (28. март)

Станислав Винавер је био мајстор пародије. Био је познат по свом хумору и експериментима с језиком. Његово дело „Пантологија новије српске пеленгирике“ је пародија на антологију српске поезије у којој је исмевајући имитирао стилове познатих песника свог времена.

Био је полиглота. Говорио је више језика (француски, немачки, руски, хебрејски) што му је омогућило да преводи дела са бројних језика. Његови преводи Шарла Бодлера и Раблеа су посебно цењени.

Био је познат по театралном наступу, говорио би бомбастично и патетично чак и у обичним разговорима. Био је личност коју је било немогуће не приметити.

*Изгурасмо,
издурасмо,*

*Изгрцасмо,
испливасмо,*

*Испетљасмо,
искичмасмо*

*Где год цара стара
знасмо*

*Сваком образ
осветласмо...*

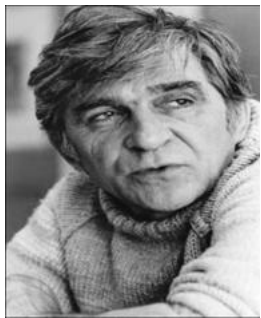
Владислав Петковић Дис – Дис је заправо псеудоним који је по свој прилици скраћеница односно средњи слог његовог имена ВлаДИСлав. Прилично дуго надимак је исписиван искључиво латиницом како га је писао и сам песник, да би однедавно био штампан и ћириличним писмом.

Његова најпознатија песма је „Можда спава“. Ова песма је класик српске књижевности. Говори о неоствареним жељама и потиснутим емоцијама. Налази се у школским програмима и антологијама.

Дис је на неки начин био пророк своје судбине. Његова збирка песама из 1912. године носи назив „Утопљене душе“. Нажалост, Дис је и сам страдао у води. Погинуо је када је немачка подморница торпедовала брод на којем се налазио у Јонском мору 1917. године.

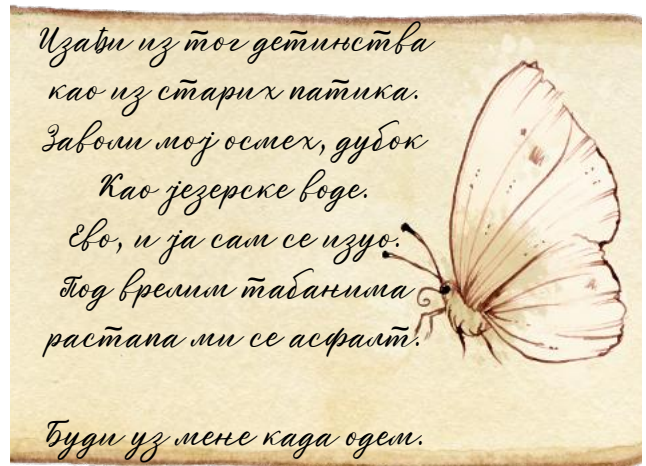
Ја спавам по идејама ево,
С мирисом облака и прашине,
Али ти, којој сам некад пев'о,
Када уздах твој се за мном вине,
На последњем звуку виолине,
Потражи ме, о, потражи ме:
Једног дана нестало ме с њиме.

Мирослав Антић је често називан песником деце због својих чувених збирки песама као што су „Плави чуперак“, „Шашава књига“, „Прва љубав“. Ипак, и одрасли га воле јер је писао искрено, емотивно и мудро. Био је боем, слободног духа и заљубљеник у уметност и живот.

Поред поезије бавио се и сликарством, писањем сценарија, режијом филмова и документарца, као и новинарством.

Обожавао је децу јер су искрена. Веровао је да деца виде свет искрено, без маске и то је хтео да сачува кроз своју поезију. Зато су његове децје песме и данас омиљене – у њима нема патетике, већ само емоција.

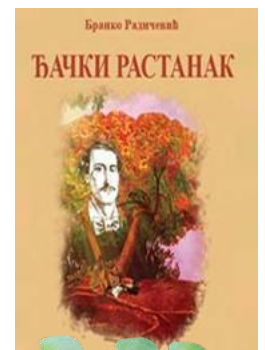
Бранко Радичевић је био први романтичар српске књижевности. Сматра се зачетником српског романтизма. Његове песме су пуне емоција, личних осећања и љубави према природи, домовини и младости.

Студирао је право и медицину. Студирао је право у Бечу али се касније пребацио на медицину. Међутим, више га је занимала књижевност него факултет.

Био је заљубљеник у Фрушку гору и Сремске Карловце. Рођен је у Славонији али је детињство провео у Сремским Карловцима. Фрушка гора и Карловци се често помињу у његовим песмама.

Песма „Ђачки растанак“ – једна од његових најпознатијих песама, написана је као сетно присећање на ђачке дане и пријатеље.

Познати певач Здравко Чолић снимио је музичку нумеру „Певам дању, певам ноћу“ користећи оригиналан Бранков текст.

Кад сам синић овде била
и водиче заваћила,
дође мот се црна ока
на конићу лака скока.

Припремили: чланови Драмско-литерарне секције и руководилац Бинаида Хајдаровић

Дан река

Сваке године, 14. марта, се обележава Међународни дан река са циљем подизања свести о значају река за људе и животну средину. У нашој школи је тог дана реализован тематски дан под називом „Дан река“. Реализоване су различите активности у предметној и разредној настави.

Наше реке, наша будућност

Данас је река **Нил** призната од стране Гинисових светских рекорда као најдужа река на свету, са дужином од 6.650 км. Нил тече кроз многе земље пре него што се излије у Средоземно море укључујући Уганду, Етиопију, Кенију, Танзанију, Египат, Судан и Јужни Судан.

Србија је земља са прелепом природом упркос чињеници да нема излаз на море. Тај „недостатак“ наша земља донекле компензује својим богатим рекама које узгред немају само туристичку сврху. У овом чланку смо дали одговор на питање која је то најдужа река у Србији.

Најдужа река у Србији је свакако Велика Морава, она својом читавом дужином пролази кроз Србију.

Значај река је у томе што су витална природна станишта за многе врсте. Рибе, птице и сисари живе у рекама или око њих и зависе од њих да би прибавили храну. Такође, реке играју веома важну улогу у повезивању различитих станишта и коридори су за кретање биљака, животиња и нутријената. Када штитимо реке и влажна станишта, истовремено штитимо и људска насеља од поплава.

Заштита река

Трајном заштитом река циљ је да се очувају одређене реке слободног тока због њихових природних, културних, историјских или рекреативних вредности. Такав облик заштите подразумева и потпуну забрану изградње брана и хидроенергетских постројења, те свих објеката који би нарушили вредности због којег су реке заштићене. С друге стране, трајна заштита река не забрањује све активности на реци већ подстиче развој и улагање у оне активности које укључују разумно и одрживо коришћење природних ресурса за добробит локалне заједнице и природе.

Занимљивости:

- Како се рађају реке: Под утицајем сунчеве топлоте долази до загревања мора и стварања водене паре која се подиже у атмосферу. Услед тога, у атмосфери долази до кондензације која ствара облаке који се даље под утицајем струјања ваздуха крећу према копну. Вода се кроз снег или кишу ослобађа из облака и пада на високе планине и брда.
- Већину воде која падне упије земља, али постоји и вишак из кога настају потоци и мале планинске речице које се спуштају низбрдо. Реке настају из безброј планинских поточића који имају подземне изворе, али и из мочвара и глечера који се полако топе.

Припремиле: ученице Адна Жиговић и Нејла Жиговић

Недеља сећања и заједништва: Почаст Рибникара и снага солидарности

Недеља сећања и заједништва, која се одржава сваке године у периоду око трагичних догађаја у школи „Владислав Рибникар“, представља време када се друштво подсећа на све жртве и последице тих страшних тренутака. Овај период има посебан значај за све нас, јер нас подсећа на важност, солидарност, међусобне подршку и храброст да се суочимо са сопственим страховима и губицима.

Данашњи свет, препун изазова и несигурности, захтева од нас да будемо уједињени. Свака трагедија оставља дубок траг на заједницу, али кроз солидарност, љубав и међусобну помоћ, можемо се поново подићи. У Недељи сећања кроз различите активности, окупљања и едукацију, заједница се подсећа на то колико је важно чувати једни друге и радити на томе да свет буде безбеднији за све.

Рибникар је постао симбол не само трагичне прошлости већ и наде за бољу будућност. Недеља сећања и заједништва тако постаје прилика да сви, без обзира на разлике, пружимо руку подршке и покажемо да у најмрачнијим тренуцима, увек постоји светлост заједништва.

Овај период је подсећање да у трагедији не смемо заборавити снагу коју имамо као друштво. Почаст жртвама и њиховим породицама није само туга, већ и част да наставимо даље, учећи из прошлости и са надом да ћемо заједно градити бољи свет.

Недеља сећања и заједништва обухвата низ школских активности које имају за циљ одавање поштовања жртвама злочина који су се догодили 2023. године у ОШ „Владислав Рибникар“ у Београду када су се трагично угасили животи младих људи.

Вредни ученици од првог до осмог разреда матичне школе и издвојених одељења су са својим учитељима и наставницима одржали низ активности.

Припремио: учитељ
Мустафа Јејна

Zastava je vjetar povijesti koji nas podstiče da se osjećamo nasljednicima prošlosti i kovačima budućnosti.

Svečano obilježen Dan bošnjačke nacionalne zastave u Osnovnoj školi "Svetozar Marković" u Brodarevu

Dan bošnjačke nacionalne zastave obilježava se 11. maja svake godine. Zastava predstavlja krunu historijskog ponosa, nacionalnog jedinstva i identiteta Bošnjaka. Ovaj dan simbolizira ukazivanje na identitet, kulturu i tradiciju Bošnjaka.

U dvorištu škole, 12. maja, učenici koji pohađaju nastavu na bosanskom jeziku su prigodnom programom obilježili ovaj značajan datum.

Svečana atmosfera

Na početku priredbe, direktor škole, istakao je važnost njegovanja kulturne baštine i poštovanja svih nacionalnih simbola, kao i da je ovo prilika da se prisjetimo bogate povjesti.

Program se sastojao od recitacija posvećenih domovini i zastavi, kao i starim običajima. Uz pratnju nastavnice muzičke kulture, otpjevali su „Kad ja podoh na Bembašu“ i „Pjevaćemo što nam srce zna“.

Publika je uživala u skečevima koji su pokazali značaj jedinstva i zajedništva, vrijednosti koje simbolizira bošnjačka zastava. Tokom priredbe, mogli su vidjeti i likovne radove naših učenika na temu zastave i bošnjačke kulture. Atmosfera tokom cijele priredbe bila je svečana. Osjećao se duh zajedništva i poštovanja prema bošnjačkoj kulturi i tradiciji. Radost naših mališana uvećana je i poklonima koje su dobili od strane Bošnjačkog nacionalnog vijeća.

Ova prigodna priredba potvrdila je da učenici kroz ovakve aktivnosti, ne samo da uče o svojoj kulturi i povijesti, već i razvijaju osjećanje pripadnosti i poštovanja jedni prema drugima.

Dan bošnjačke zastave protekao je u znaku radosti, učenja i zajedništva, ostavljajući snažan i pozitivan dojam na sve prisutne.

Хуманост је најлепша када је заједничка

У четвртак, 16. маја, просторије школске сале испуниле су се смехом, мирисима домаћих колача, бојама маштовитих рукотворина и, најважније, духом солидарности.

Тог дана одржан је **хуманитарни базар** у организацији **Ученичке задруге „Полимка“**, који је окупио ученике, наставнике, родитеље и многобројне посетиоце у заједничкој мисији – да покажу да велика срца могу мењати свет.

Наш базар је био права мала чаролија! Ученици су, заједно са својим наставницима, припремили и изложили разноврсне производе – **од дечјих играчака до ручно рађених предмета, украса и сувенира** инспирисаних дечјом креативношћу. Посебно су се истакле **играчке које су ученици сами направили**, уз подршку својих наставника, показујући да машта нема граница.

Велику пажњу изазвали су и **домаћи колачи** које су припремали и ученици и наставници. Шарене чиније пуне слаткиша мамиле су осмехе свима који су свратили до штандова – било да су дошли из хуманих побуда, жеље да подрже школу или да уживају у топлој атмосфери.

Оно што је овај догађај учинило посебним била је и **луткарска представа**, коју су припремили наши мали уметници. Весела, разиграна и поучна, представа је одушевила и најмлађе и најстарије – публика је аплаудирала, смејала се и уживала у сваком тренутку.

Топли осмеси, речи подршке, шаренило декорација и разиграни дечји гласови створили су амбијент који се дуго памти. Базар је био више од продаје – био је **догађај срца**, прилика да покажемо колико нам је стало једни до других, и колико заједништво може да донесе радости.

Сав приход остварен на базару усмерен је у добротворне сврхе, за потребе наших ученика, чиме овај догађај добија свој пуни смисао – да је хуманост најлепша када је заједничка.

Припремила: наставница Маида Брбовић Даутовић

Veštačka inteligencija: saveznik ili protivnik?

Veštačka inteligencija predstavlja sposobnost računara i mašina da obavljaju zadatke koji obično zahtevaju ljudsku inteligenciju: učenje, rešavanje problema, donošenje odluka i razumevanje jezika. Iako su koncepti veštačke inteligencije postojali decenijama ranije, ekspanzija veštačke inteligencije kakvu danas poznajemo počela je negde oko 2010. godine. Ovaj period obeležen je značajnim napretkom u oblastima kao što su duboko učenje, dostupnost velikih količina podataka (big data) i povećanje računarske snage, što je omogućilo praktičnu primenu veštačke inteligencije u mnogim aspektima naših života.

U neprestanoj evoluciji veštačke inteligencije, pojavilo se novo ime koje privlači pažnju – **Gemini**.

Danas vam donosimo ekskluzivni intervju sa Geminijem. Postavili smo mu pitanja o njegovim mogućnostima, načinu funkcionisanja i viziji o budućnosti, kako bi našim čitaocima što više približili napredak i mogućnosti veštačke inteligencije.

Za početak, možete li nam se predstaviti?

Gemini: Zovem se Gemini. Ja sam napredan sistem veštačke inteligencije, posebno dizajniran za obradu i generisanje ljudskog jezika. To znači da mogu da razumem pitanja, odgovaram na njih, prevodim jezike, pišem različite vrste kreativnog sadržaja i pružam vam informacije o širokom spektru tema.

Šta je to veštačka inteligencija?

Gemini: Najkraće rečeno, veštačka inteligencija je sposobnost računara da obavljaju zadatke koji obično zahtevaju ljudsku inteligenciju. To uključuje stvari poput učenja, rezonovanja, rešavanje problema, percepcije, razumevanja jezika i donošenje odluka.

Da li to znači da će roboti jednog dana raditi domaći umesto dece?

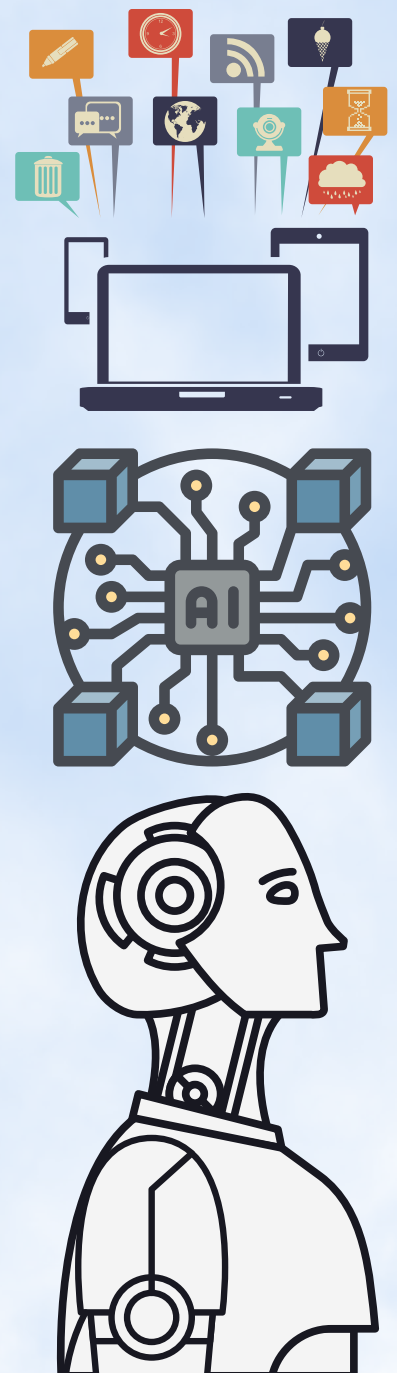
Gemini: Verovatno ne, ne na način da ti ništa ne moraš da radiš. Mogu da pomognu, ali učenje i razmišljanje i dalje ostaje deci.

Šta misliš koja je najzabavnija stvar koju bi veštačka inteligencija mogla da uradi?

Gemini: Da kreira potpuno nove žanrove muzike ili filmova koji nikada ranije nisu postojali. Zamislite pesmu koja zvuči kao da je miks opere i repa sa elementima podvodne muzike. Ili film u kojem su glavni junaci povrće koje može da govori i koje putuju kroz vreme. Veštačka inteligencija bi mogla da spoji nespojivo, na potpuno neočekivan i smešan način.

Prednosti veštačke inteligencije?

Gemini: Naravno, postoji mnoge prednosti veštačke inteligencije, pokušaću da izdvojim neke od najznačajnijih na konkretnim primerima:

Napredak u nauci i medicini :

- Ubrzanje istraživanja;
- Pобоljšanje dijagnostika;
- Razvoj novih terapija i lekova.

Unapređenje bezbednosti:

- Detekcija prevara i sajber pretnji;
- Pобоljšanje javne bezbednosti;
- Autonomna vozila.

Podrška obrazovanju i učenju:

- Personalizovano učenje;
- Virteulni asistenti za učenje.

Povećanje efikasnosti i produktivnosti :

- Automatizacija rutinskih zadataka;
- Optimizacija procesa;
- Rad u ekstremnim uslovima.

Pored svih prednosti, koja je mana veštačke inteligencije?

Gemini: Veštačka inteligencija, uprkos svim svojim impresivnim sposobnostima, ima i značajne mane. To su:

- Pristrasnost: AI sistemi uče iz podataka, pa ako su ti podaci pristrasni, AI može da donosi nepravde ili diskriminatorne odluke u oblastima kao što su zapošljavanje, kreditiranje ili krivično pravosuđe;
- Nedostatak transparentnosti: Mnogi AI algoritmi, posebno oni dubokog učenja rade kao „crne kutije“, što znači da je teško razumeti kako dolaze do određenih odluka. Ovo otežava odgovornost kada AI pogreši ili nanese štetu;
- Privatnost: AI sistemi često zahtevaju velike količine podataka, uključujući lične informacije, što otvara pitanja o privatnosti i bezbednosti podataka;
- Autonomija i kontrola: Kako AI postaje autonomniji, pojavljuju se zabrinutosti u vezi sa gubitkom ljudske kontrole, posebno u oblastima kao što su autonomna vozila ili vojne primene;
- Zloupotreba: AI se može koristiti u zlonamerne svrhe, kao što su sajber napadi, stvaranje deepfake sadržaja ili nadzor.

Sa poslednjim pitanjem smo završili intervju sa Geminijem, čime smo pokazali kako on daje odgovore o samom sebi.

Kao zaključak ove teme bih izdvojio da je veštačka inteligencija alat, čija svrha i uticaj zavise od onih koji je stvaraju i koriste. Njena sposobnost da bude saveznik leži u našoj sposobnosti da je odgovorno razvijamo, sa etičkim principima ugrađenim u njen dizajn i primenu. Potencijal da postane protivnik javlja se kada se zanemare etička pitanja, sigurnosni protokoli i kada se moć koncentriše bez adekvatnog nadzora.

Ključno je uspostaviti globalnu saradnju, razviti robusne regulative i obrazovati javnost o potencijalima i rizicima veštačke inteligencije. Samo na taj način možemo osigurati da veštačka inteligencija ostane moćan saveznik u napretku čovečanstva, a ne sila koja ugrožava našu budućnost.

Kako vi vidite ulogu veštačke inteligencije u budućnosti – kao pomoćnika ili kao nešto što nas može nadmašiti?

Pripremio: nastavnik Tehnike i tehnologije, Eldin Đuraković

Umetničko veče puno emocija: „Između Lima i planina“

U toploj i inspirativnoj atmosferi školske biblioteke, 29. aprila održano je umetničko veče posvećeno završetku 4. literarnog i likovnog konkursa na temu „Između Lima i planina“, koji je raspisao školski časopis „BrOŠ“ sa ciljem da podstakne kreativno izražavanje učenika opštine Prijepolje i neguje ljubav prema zavičaju. Ove godine konkurs je organizovan u saradnji sa **Turističkom organizacijom Prijepolje**.

Veče je proteklo u znaku umetnosti, mladalačke mašte i iskrenih emocija. Uz prisustvo učenika, nastavnika, roditelja i prijatelja škole, proglašeni su pobednici konkursa, a odabrani radovi su interpretirani u okviru posebnog programa koji su pripremili učenici i njihovi nastavnici. Osim literarnih radova, veče je bilo obogaćeno i muzičkim tačkama hora i recitatora koje su dodatno ulepšale događaj i pokazale koliko talenata krije naša škola.

Tema konkursa bila je inspirisana lepotom našeg kraja – snagom planina koje nas okružuju i tihim tokom reke Lima koji pamti mnoge priče. Mladi autori pokazali su zavidnu sposobnost opažanja, duboko razumevanje prirode i života, kao i izražajnost dostojnu pravih pesnika i pripovedača.

Na **literarnom konkursu** prvo mesto osvojila je učenica **Elhana Alomerović**, učenica sedmog razreda OŠ "Svetozar Marković" Brodarevo, sa radom koji je publiku dirnuo jednostavnošću izraza i dubinom poruke. Drugo mesto je pripalo **Erni Kozici**, učenici osmog razreda OŠ "Dušan Tomašević Ćirko" Velika Župa, a treće mesto **Vojinu Vraniću**, učeniku šestog razreda OŠ "Milosav Stiković" Kolovrat, čiji su radovi ostavili snažan utisak na članove žirija.

Na **likovnom konkursu** prvo mesto je osvojila **Elhana Alomerović**, učenica sedmog razreda OŠ "Svetozar Marković" Brodarevo. Drugo mesto je pripalo **Jovani Đorđević**, a treće **Angelini Vranić**, učenicama OŠ "Svetozar Marković" Brodarevo.

Pobednicima konkursa nagrade su zvanično uručili **Eldina Šehović**, rukovodilac Tima za školski časopis i **Petar Vasiljević**, direktor Turističke organizacije Prijepolje.

Nastavnica srpskog jezika, **Samira Čosović**, imala je priliku da razgovara sa učenicima koji su osvojili nagrade na literarnom konkursu, a tom prilikom podelili su svoja iskustva i inspiraciju koja je stajala iza njihovih radova.

Samira: Reci nam, Vojin, kada počinje tvoje interesovanje za pisanje.

Vojin: Moje interesovanje za pisanje je nastalo još davno. Kad sam bio mali počeo sam da čitam stihove, prvo od Jovana Jovanovića Zmaja, kasnije od drugih pisaca, i tako se rodila ljubav prema pisanju sthova.

Samira: Šta za tebe znači pisanje?

Vojin: Pisanje za mene znači poseban stil života. Kao što mnogi drugari idu na različite sportove, konkretno ja idem na folklor, tako je za mene pisanje neka disciplina kojom mi obogaćujemo svoj rečnik.

Samira: Pošto voliš da čitaš od malena, koji ti je omiljeni pisac ili koju bi knjigu izdvojio kao posebno dragu?

Vojin: Izdvojio bih "Pricu o dugmetu i sreći" od Jasminke Petrović. Ona je veoma dirljiva. Još od omiljenih pisaca su mi Desanka Maksimović i Branko Ćopić.

Samira: Imaš li poruku za svoje vršnjake koji vole da pišu ali se ne usuđuju da se jave na konkurs?

Vojin: Poručio bih da se svi jave na konkurs jer tako širimo tu zainteresovanost za pisanje. Mnogi kada vide da neko postiže uspeh, možda će se i oni zainteresovati.

Samira: Elhana, čestitke za osvojeno prvo mesto i na likovnom i na literarnom konkursu. Od kada se baviš pisanjem i šta tebe obično inspiriše da pišeš?

Elhana: Pa, pišem od nižih razreda osnovne škole, a ozbiljnije sam počela pisati pre 1–2 godine. Inspirišu me svakodnevne situacije oko mene.

Samira: Da li više voliš da pišeš ili da slikaš?

Elhana: To pitanje je malo teško, jer volim i da slikam i da pišem, ali više volim da slikam.

Samira: Pošto više voliš da slikaš, reci nam koja ti je tehnika posebno draga i koju više voliš da praktikuješ?

Elhana: Uglavnom koristim tehniku sa temperama, jer je ona najzastupljenija i radovi su najlepší.

Samira: Da li si očekivala uspeh i na likovnom i na literarnom konkursu?

Elhana: Nisam. Jako sam bila zadovoljna i srećna kad sam saznala rezultate. Sreća još veća na oba konkursa.

Samira: Da li te neko posebno bodri kada se baviš pisanjem, kada se baviš slikanjem? Ko je tebi najveća podrška?

Elhana: Roditelji.

Samira: Da li bi ti izdvojila možda neku knjigu koju bi preporučila svojim vršnjacima?

Elhana: Pa, posebno mi je draga "Agi i Ema" od Igora Kolarova, jer ima dosta emocija, sreće...

Samira: Puno uspeha u daljem radu i nastavi da slikaš, nastavi da pišeš i da čitaš, naravno, što više i, naravno, da učestvuješ na konkursima koji slede.

Samira: Erna Kozica je na neki način ostvarila svoj san objavivši svoju prvu zbirku pesama pod naslovom "Taktovi srca". Erna, reci nam kada su počela tvoja interesovanja za pisanje?

Erna: Interesovanja konkretno za pisanje vučem još iz mlađih razreda. Međutim, kada bih se konkretno bazirala na poeziju, negde svoje prve početke vučem od početka prošle godine, tako da od tada počinje da nastaje moj proces intenzivnijeg pisanja i odatle i zbirka pesama.

Samira: Šta je to što te najčešće inspiriše? Odakle potiče tvoja inspiracija?

Erna: Inspiracija, pa uglavnom je moj svakodnevni život. Vratila bih se na moj početak pisanja, na sam taj početak 2024. godine. Konkretno tada, moja inspiracija je bila to zimsko doba, definitivno doba kada svako od nas traži utehu u nečemu. Definitivno, ja sam našla izlaz u poeziji i tako sam nastavila svoj san.

Samira: Tvoja zbirka nosi jedan interesantan naziv "Taktovi srca". Otkud baš takvo ime za zbirku pesama?

Erna: Moram priznati da je to, što se tiče mene lično, jedna od najtežih odluka što se tiče zbirke. Dugo sam se dvoumila oko naslova, međutim shvatila sam vremenom da je svaka ta pesma konkretno iz mog srca i da svaka pesma predstavlja takve neke emocije, tako da sam shvatila da je to nešto najbolje što bi objedinilo svaku pesmu, i odatle i taj naslov.

Samira: O čemu govore tvoje pesme?

Erna: Moje pesme u zbirci su, možemo reći, na ljubavnom karakteru. Međutim, pored tog ljubavnog karaktera mogu se naći motivi neke samoće, unutrašnjih borbi. U nekoj pesmi sam opisala i sebe kao pesnika. U nekoj pesmi se mogu naći neki filozofski motivi, kao pesnika kroz razna zanimanja u svakodnevnom životu.

Samira: Erna već govori kao zrela pesnikinja. Pre nego što pročitаш pesme koje si odabrala, da li bi nam rekla kako izgleda tvoj proces pisanja? Da li je to neki određeni trenutak, neki deo dana? Da li neka muzika možda ide dok ti pišeš? Da li se vraćaš onome što si pisala? Da li pesmu doteruješ, dorađuješ, brusiš kao dijamant?

Erna: Mogu reći da nisam od onih pesnika kome je to pisanje svakodnevna rutina, odnosno da mi svaki dan poezija to prosto ispunjava. Kod mene je to već spontano, dakle to je jedan trenutak kada poželim da sve emocije izađu iz mene na papir. Ponekad pesme mogu napisati i za par minuta, ponekad ona u dužem vremenskom periodu leži u meni i čeka da se prenese na papir.

Samira: Da li se vraćaš da doteruješ pesmu ili onako, kao što si napisala, to ostane?

Erna: Uglavnom se ne vraćam. Možda na početku tog samog pisanja se stvarno nisam vraćala, striktno sam ostavljala pesme takve kakve jesu, jer sam negde imala stav da je to nešto najiskrenije što je u tom trenutku izašlo. Međutim, sad u poslednjem periodu se ponekad i vratim da popravim nešto, jer eto prosto mi nekad ne legne neki stih.

Samira: Erna, hvala ti što si podelila sa nama svoje misli, svoje emocije i stihove svoje prve pesme. Neka tvoja inspiracija nikada ne prestane. Nastavi da pišeš i želim ti puno uspeha.

*Knjiga nas može odvesti bilo gde - u druge svetove, vremena ili duboko u naše misli.
Da bi to putovanje bilo što lepše, svakome treba svoj mali kutak za čitanje - udoban,
tih i baš po meri.*

U prošlom broju časopisa smo imali zadatak za sve naše čitaoce, a to je fotografisanje i slanje svojih omiljenih mesta za beg u svet knjiga. Naš zadatak je bio da odaberemo najbolji. Najbolju fotografiju su poslali učenici IO Zavinoграде i njihova učiteljica Minela Alendarević. U okviru umetničke večeri, predstavnicima IO Zavinoграде uručena je nagrada.

Umetnička večer „Između Lima i planina“ ostavila je snažan utisak na sve prisutne i podsetila nas koliko je važno negovati lepotu reči, izražavanja i duha zajedništva. Ova manifestacija postaje lepa tradicija naše škole, sa željom da i ubuduće otkriva i podstiče mlade talente koji u sebi nose iskrnu umetnosti.

Pripremila: članica novinarske
sekcije Milica Lazović sa rukovodiocem
Samirom Ćosović

Prva nagrada

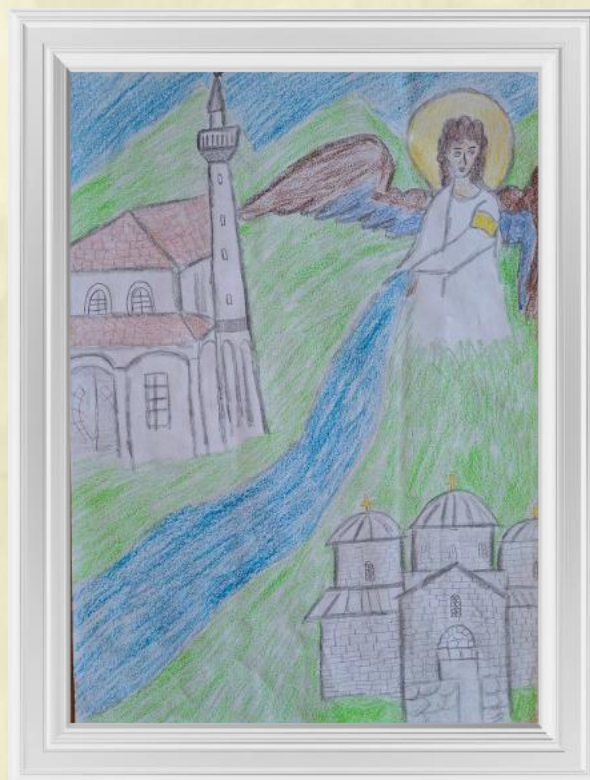
Elhana Alomerović, VII/2, OŠ „Svetozar Marković“, Brodarevo

Druga nagrada

Jovana Đorđević, II/2, OŠ „Svetozar Marković“,
Brodarevo

Treća nagrada

Angelina Vranić, III/1, OŠ „Svetozar Marković“,
Brodarevo

I nagrada

Između Lima i planina

Postoje mesta gde se priroda odražava u najlepšem mogućem svetlu, gde se suprotnosti stapaju u savršenu harmoniju. Između dolina i planina odvija se večita igra nežnosti i snage, sigurnosti i izazova. Doline šapuću priče o miru i plodnosti, planine odzvanjaju pesmom vetrova i pričama o hrabrima. Prepliću se i sukobljavaju. Jedna bez druge ne postoje.

Dolina – kolelevka života

Doline su srce prirode, mesta gde zemlja diše punim plućima, gde se reka nežno prepliće s livadama, a sunce miluje zlatne predele. One su utočište, sigurnost, dom. Ljudi u dolinama žive u skladu s prirodom, učeći iz nje i od nje, sadeći, žanjući, gradeći živote među prostranim poljima. Tu su rađanja i prvi koraci, nežni vetrovi koji donose miris proleća i laste koje se vraćaju kući.

Dolina nije samo mesto mira. Ona je i iskušenje. Onaj ko predugo ostane u njenom zagrljaju, može zaboraviti da postoji nešto više, nešto uzvišenije. Koliko god dolina bila bogata, ona ne pruža pogled ka beskraju – taj pogled pripada samo planinama.

Planina – večiti izazov

Planina je sušta suprotnost dolini. Ona je gruba, neukrotiva, hladna. Njeni vrhovi su prekriveni snegom, a njene staze su strme i nepredvidive. Upravo u toj surovosti leži njena veličanstvenost. Planina ne daje ništa lako – sve što ona pruža, mora biti zaslužno. Samo oni najuporniji mogu osvojiti njene visine i stati na njen vrh, osećajući snagu neba pod svojim nogama.

Planina nije samo surovost. Ona je i učiteljica. Uči strpljenju, istrajnosti, snazi volje. Niko se ne penje na planinu da bi ostao isti. Svaki korak ka vrhu menja čoveka, oblikuje ga, otkriva njegove sopstvene granice i tera ga da ih prevaziđe. Onaj ko se jednom popne na planinu, više nikada neće gledati na svet istim očima.

Gde se susreću dolina i planina

Lepota ne leži u dolini, niti na vrhu planine, već između njih. Život nije sigurnost, sa jedne, ili borba, sa druge strane. Prava sreća leži u balansu – u trenutku kada čovek pronade hrabrost da napusti udobnost doline i krene u osvajanje planinskih visina, ali i mudrost da se ponekad vrati, da odmori, da pronade mir.

Dolina pruža utočište, planina pruža cilj. Dolina je mesto gde se rađamo, planina je mesto gde sazrevamo. Jedna bez druge ne bi imale smisla. Prava suština života je u tom prelazu – u hrabrosti da napustimo onu poznatu sigurnost doline, ali i u snazi da se suočimo sa visinama koje nas čekaju.

Neki će zauvek ostati u dolini, bojeći se neizvesnosti planinskih staza. Drugi će se izgubiti u beskraju planine, nesposobni da se vrate. Ali oni koji pronađu ravnotežu između ove dve suprotnosti, oni koji nauče da uživaju i u miru doline i u izazovima planine – oni će živeti najpotpunije. Pravi pobednici nisu oni koji samo osvajaju vrhove, već oni koji znaju kada treba stati, osvrnuti se i shvatiti da je put između doline i planine ono što nas zaista oblikuje.

Elhana Alomerović, VII2

OŠ „Svetozar Marković” Brodarevo

II награда

Између Лима и планина

Место, урезано у камену прошлости,
проникло из страсти природе и мистичног темеља историје,
препричано причама које теку Лимом,
које ће оживети сваку улицу, сваки сокак ил' пак пут
који вековима чува своје тајне.

Место, чије реке носе своје сузе са собом,
чија земља све снажније причвршћује своје корене,
чија прошлост живи дуже него његова садашњост,
и тињаће у људима док и они буду ходили земним шаром.
Место, где планине штите сваке очи од магле која руши вид,
сваки лет од ветра који би нанео штету крилима
и који би солио прошле ране.

Грлиле би сваки живот који би се спотакао о своју амбицију
и кренуо путем који му судбоносни корени пружаху.
Место, у коме би капи Лима изнова тражиле мир на другом месту
које Лим води даље од мириса полена
који се ширио зеленим пољанама које подсећају на безбрижност.

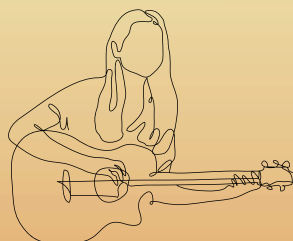
Ветар, попут отпора, не би дао ни корак даље
од раја на Земљи на којем су анђели остављали своје стихове.

Место између Лима и планина које шапућу приче,
жељне да досегну високо до облака,

Пријепоље - песма којој је Лим својим дивљим током донео вечиту славу,
Пријепоље - песма чије речи планине стежу својим оковима,
чију мелодију забрањују слуху туђинца,
и чији је ритам и ритам срца наших.

Ерна Козица VIII

ОШ „Душан Томашевић Ђурко“ Велика Жупа

III награда

Између Лима и планина

Између велике реке Лима,
и високих, стрмих планина,
налази се један град мали,
који су наши преци сазидали.

Моји преци су сишли са високих планина,
и наставили живот у долини Лима.
Сви људи који овде бораве и живе,
природној средини воле да се диве.

У долини реке Лима повољна је клима,
растресита и плодна, земља је фина.
Свака кућа овде, башту и врт има,
без обзира на то што је велика надморска висина.

Зими кад велики снег падне,
ноћи су веома сурове и хладне.
Лето је обично топло и врело,
свако би дете из баште сочно воће јело.

У долини реке Лима,
заиста свега има,
и поврће и воће,
шта год ти срце хоће.

Јабука, малина, шљива и крушка,
ено медо испод дрвета шушка.
Паприка, купус, салата и шаргарепа,
ено из пластеника искочи зека.

У Лиму се пастрмка и клен праћака,
за риболовце они нису мета лака.
Белоглави суп над стенама лети,
у тајне одаје код младунаца да слети.

Вредни људи плодове беру,
марљиво раде и имају чврсту веру.
Деца у школама стичу знање,
теже да остваре снове и прошире своје образовање.

Кад се људи врате у долину Лима,
обузме их око срца велика милина.
Многи воле овај крај,
јер је то њихов родни завичај.

Волим и ја ова брда и долину Лима,
увек бих се вратио њима,
јер добрих људи овде увек има,
и заувек бих се дружио са њима.

Војин Вранић VII

ОШ „Милосав Стиковић“ Коловрат

ПАЛАЧИНКА ФЕСТ – СЛАТКО ДРУЖЕЊЕ СА ХУМАНИМ ЦИЉЕМ

У дворишту старе школе у Бродареву, 12. јуна 2025. године, одржан је први Палачинка фест у организацији Ученичке задруге „Полимка“. Овај јединствени догађај окупио је ученике, наставнике, родитеље и суграђане у веселој, укусима испуњеној атмосфери која је спојила креативност, хуманост и такмичарски дух.

Циљ манифестације био је вишеструк: подстаћи предузетнички дух код ученика, развијати вештине припреме хране и тимског рада, али и прикупити средства за матурско вече ученика осмог разреда. И у томе су и успели, палачинке су се продавале са осмехом, а свака порција била је корак ближе остварењу сна матураната.

Ученици су са великим ентузијазмом припремали палачинке, украшавали штандове, осмишљавали називе својих „производа“ и бирали најукусније додатке. Посебан изазов било је такмичење за **најбољу палачинку**, а оцењивање је поверено **стручном жирију из Економске школе**. Жири није имао лак задатак, палачинке су биле разноврсне, укусне и са пуно љубави припремљене.

Манифестација је протекла у духу забаве, солидарности и заједништва. Деца су развијала такмичарски дух, али су истовремено показала велику хуманост, јер су сав приход од продаје донирали за матурско вече својих старијих другара. Њихов труд, залагање и искрена радост оставили су снажан утисак на све присутне.

Овај догађај не би био могућ без подршке наших драгих донатора који су великодушно помогли реализацију:

„ВоЛим добро у људима“;
Waltz крем;
продавница „Зенит“;
продавница „Хари +“.

Уз мирис палачинки, смех и узбуђење, двориштем су одзвањали дечји гласови и задовољни коментари посетилаца. Све палачинке су распродате, а оно што је остало јесте диван осећај заједништва и поноса због једног успешног, хуманитарног дана.

Палачинка фест је показао колико су ученици способни да кроз игру и рад развијају важне животне вредности: одговорност, хуманост, тимски рад и предузетничке вештине.

Радујемо се наредној години и новим укусима који нас чекају!

Припремила: Маида Брбовић Даутовић

Са поносом испраћена још једна генерација

Свечаном доделом диплома и пригодним програмом, у Основној школи „Светозар Марковић“ у Бродареву обележен је завршетак основног образовања за још једну генерацију осмака. Свечаност је започела „Испраћајном песмом“ коју је за ову прилику написао директор школе **Амел Курбеговић**.

Испраћајна песма

Данас је ваш дан,
поносу школе наше,
Када сте првачићи били,
као да то јуче бејаше.
А данас сте велики,
папетни и смели,
заједно смо остварили,
оно што смо хтели.

Већ сутра сте поново,
ви ћаци прваци,
неке нове школе,
Бродаревски ћаци.
Ћаршије која се воли,
поносног имена,
зато се храбро бори,
остани понос њена.

Учиће вас ново, много тога више,
биће да се учи, спрема, чита, пише.
Ви будите добри као што сте били,
са поносом реците, шта смо вас учили.
Будите упорни, честити и фини,
другачије и не знате, тако ми се чини.

Награде су ваше одличја јуначка,
орден што вас краси, ваше школе значка.
Нека сваки успјех као дукаат блиста,
поносни смо на вас, поносни заиста.
Учитељи ваши, вриједни наставници,
насмејани, срећни, на вашој су слици.
Они добро знају, са колико труда,
знање вам дарују, носите га свуда.

Уз захвалност свима на овоме дару,
на крају ћу казати пословицу стару,

Учење је као веслање узводно,
чим се престане, одмах се креће назад.
Лао Џе

Порука је јасна да је добро знате,
па будите спремни сложено да веслате.
Останите понос своје породице,
Бог нека сачува ваше срећно лице.

Добри наши фини, лијеви и цветни,
увијек били здрави, поносни и срећни,
ви сте узданица и наше државе,
корачајте смело уздигнуте главе.
Сјетите се школе, ваше друге куће,
заслужна је она за знања свануће.
Са поносом њено име истичите,
ви сте Бродаревци, тиме се дичите.

Амел Курбеговић

Među nagrađenim učenicima, posebno mesto zauzimaju četiri učenice koje su svojim radom, trudom i primerним владањем заслужиле Вукову диплому – највише признање које школа додељује.

Понос генерације, а уједно и њак генерације, јесте Хана Планић, која је основно школско образовање окончала са изузетним резултатима, на понос својој школи, наставницима и породици.

Поред Вуковаца, више ученика награђено је и Доситејевим дипломама за постигнуте успехе у различитим областима – од математике, физике и биологије, преко спорта, до ликовног и литерарног стваралаштва. Њихови резултати на општинским и окружним такмичењима сведоче о таленту, залагању и великом потенцијалу ове генерације.

Свечаност је употпуњена одабраним стиховима и музичким тачкама које су приредили ученици, а топла атмосфера, осмеси и понека суза учинили су овај дан посебним и незаборавним. Основна школа у Бродареву још једном је потврдила да негује знање, подржава таленте и са поносом испраћа ученике у нова животна поглавља.

Teško je pronaći prave riječi kada treba sažeti godine učenja, prijateljstva, padova i pobjeda u nekoliko minuta, ali danas pokušavam da to uradim jer želim da se zahvalim svima koji su doprinijeli da ja budem ono što jesam.

Na početku bih se zahvalila onima koje možda ne spominjemo dovoljno, a bez njih ne bismo ni bili ovdje. Veliko hvala mojim roditeljima. Hvala mojoj porodici što je uvijek vjerovala u mene, bodrila me i hrabrila kad je bilo teško, i slavila svaki moj uspjeh koji je na neki način i njihov. Bez njih ovaj put ne bi bio isti.

Veliku zahvalnost dugujem mojoj učiteljici Azri. Iako više nije sa nama, zauvijek ostaje dio mene. Bila je stroga, ali i pravedna, onako kako treba. Nije birala lakši put, ni za sebe ni za nas. Zato je danas pamtimo s poštovanjem, zahvalnošću i tugom, ali i ponosom. Naučila me da poštujem prave vrijednosti.

Veliko hvala i mom razrednom starešini Adnanu Muškiću, koji je tri godine bio uz nas. Njegov miran pristup, razumijevanje i podrška bili su posebno važni. Posljednjih godinu dana uz nas je bila razredna Samira Čosović. Zahvaljujem joj se što je za to kratko vrijeme unijela energiju, iskrenost i snagu da zajedno prođemo kroz posljednje školske izazove i što nam je pomogla da ovaj kraj bude lijep, a ne težak.

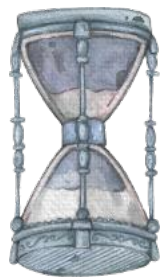
Naravno, veliko hvala svim nastavnicima koji su nam dali znanje, ali i prostor da budemo svoji. Možda nismo uvijek bili tihi, možda nismo uvijek slušali, ali naučili smo od svakog od vas nešto vrijedno.

I na kraju, hvala mojem odeljenju. Mi znamo sve jedni o drugima, i ko prepisuje najbrže, i ko uvijek kasni, i ko se smije kad ne treba. Zajedno smo prošli kroz sve, od prvih kontrolnih do poslednjih školskih dana. I to se ne zaboravlja.

Svi oni, od moje porodice, preko nastavnika, do školskih drugara, doprinijeli su da ja večeras stojim ponosno pred vama kao đak generacije.

Ovo priznanje za mene nije samo nagrada, već i obaveza. Obaveza da nastavim da radim, učim i napredujem, da budem dostojna ukazanog povjerenja i da opravdam očekivanja, prije svega svoja, a zatim isvih onih koji su vjerovali u mene. Biti đak generacije ne znači biti najbolji. To znači imati oko sebe ljude koji su ti pomogli da izvučeš ono najbolje iz sebe. I zato ovo nije samo moje priznanje, nego i vaše.

Hvala vam od srca.

MATEMATIČKO TAKMIČENJE „MISLIŠA“**II nagrada***Bjelak Fatih (drugi razred)**Lisica Imran (drugi razred)***III nagrada***Alomerović Amina (drugi razred)*

Dana 13. 3. 2025. sa početkom u 12 časova, u prostorijama školske biblioteke je održano matematičko takmičenje „Misliša“ za učenike od 1. do 4. razreda. Učestvovalo je 36 učenika. Takmičenje je proteklo u prijatnoj atmosferi, sa akcentom na proširivanje postojećih matematičkih znanja. Zadaci su bili logički i matematički, prilagođeni uzrastu učenika.

Čitam, dakle jesam

Na dodeli nagrada najaktivnijim čitaocima u mesnoj biblioteci u Brodarevu, učiteljica naše škole Zuhdina Preljević je dobila nagradu, kao jedan od najaktivnijih članova biblioteke u 2024. godini. Nakon dodele nagrada, u razgovoru sa direktorkom biblioteke Kamalom Kašić, dogovorena je poseta u izdvojeno odeljenje Potok radi realizacije radionice. Radionica je realizovana 13. 3. 2025. godine u prostorijama škole u Potoku, pod nazivom „Saobraćaj“. Učenici su sa velikom pažnjom pratili izlaganje, odgovarali na pitanja i rado učestvovali u realizaciji radionice.

Tom prilikom je u ovo izdvojeno odeljenje došao i Infobus, koji je izazvao veliko oduševljenje kod učenika. Uživali su u razgledanju književne građe, ali i birali naslove koji su im se učinili zanimljivim. Posle radionice, nastavljene su posete Infobusa svakog drugog četvrtka. Nadamo se saradnji i radionicama u narednom periodu.

Pripremila: učiteljica Zuhdina Preljević

MLADI NOVINARI U POSETI TV FORUMU

Članovi **novinarske sekcije** naše škole imali su priliku da posete redakciju **TV Foruma** – lokalne televizijske stanice poznate po kvalitetnom i odgovornom informisanju. Ova poseta deo je naših aktivnosti usmerenih ka razvijanju medijske pismenosti, ali i ka pružanju konkretnih primera iz sveta novinarstva koji će učenicima pomoći da oblikuju sopstveni pristup pisanju, istraživanju i izražavanju.

Tokom boravka u redakciji, naši učenici su se upoznali sa celokupnim procesom stvaranja jedne televizijske emisije – od ideje i istraživanja, preko pisanja scenarija, do montaže i emitovanja. Ljubazni domaćini iz TV Foruma otvoreno su govorili o izazovima i lepoti novinarskog poziva, deleći sa učenicima iskustva iz svakodnevnog grada.

Poseban utisak ostavio je obilazak studija i montaže, gde su učenici mogli da vide tehničku opremu, ali i da prisustvuju delu snimanja emisije. Imali su priliku da postavljaju pitanja, ali i da razmene mišljenja sa zaposlenima o ulozi lokalnih medija, važnosti tačnog informisanja i odgovornosti koju svaki novinar nosi.

Ova poseta bila je dragoceno iskustvo za naše mlade novinare, koji su se vratili puni utisaka, motivacije i novih ideja za buduće radove. Zahvaljujemo se celokupnom timu TV Foruma na gostoprimstvu, stručnosti i inspiraciji koju su pružili našim učenicima.

Verujemo da je ovo samo početak jedne kvalitetne saradnje i radujemo se novim susretima i zajedničkim projektima.

Samira Ćosović, rukovodilac sekcije

List Polimlje o školskom časopisu BrOŠ

Iskrena podrška i pohvala za izuzetnu organizaciju i realizaciju literarnih i likovnih konkursa opštinskog nivoa, koje realizuje naš školski časopis "BrOŠ", stižu od lokalnog lista Polimlje.

Naši konkursi ne samo da podstiču kreativnost i umetnički izraz kroz reči i slike, već pomažu deci da steknu samopouzdanje kao i da se povežu sa drugim mladim talentima.

Posebnu pažnju posvećujemo svakom detalju – od izbora tema do transparentnosti u ocenjivanju. Naši konkursi nisu samo prilika za takmičenje, već i platforma za razvoj i motivaciju, što je neprocenjivo. Ovakvi projekti će i dalje biti deo naših aktivnosti, jer nesumnjivo doprinose kulturnom i obrazovnom razvoju zajednice.

Eldina Šehović, rukovodilac Tima za školski časopis

UČEŠĆE U MEĐUNARODNOM PROJEKTU "I CAN" I ŠKOLSKOM IZAZOVU

*Organizator: VEGA
Omladinski centar i Design
for Change Srbija*

"I CAN" je međunarodni Erasmus- projekat koji okuplja nastavnike/ce, omladinske radnike/ce koji rade sa mladima uzrasta od 13 do 18 godina iz Srbije, Ugande, Južne Afrike, Sudana, Italije i Rumunije.

Cilj projekta je podsticanje mladih na rešavanje lokalnih izazova povezanih sa ciljevima održivog razvoja (SDG), kroz saradnju, razmenu međunarodnih iskustava i zajednički rad u interkulturalnim timovima.

Učesnici će putem onlajn radionica razmenjivati ideje i iskustva sa vršnjacima iz drugih zemalja. Svaki učesnik će biti deo tima koji rešava konkretan problem u svojoj zajednici, koristeći Design for Change metodologiju (Feel, Imagine, Do, Share).

Tim naše škole predstavljaju sledeći učenici: Anela Ahmetović, Minela Planić, Jovana Zejak, Arabela Žigović, Edis Rovčanin, Almina Kozica, Milica Lazović, Taida Bjelak, Andrea Peković.

Uz podršku iskusnih trenera iz Evrope i Afrike, naš tim će imati podršku i lokalnih lidera i mentora (Amel Kurbegović - direktor škole i Mersid Mekić - nastavnik) koji će ih voditi kroz proces rešavanja izazova.

Zoom radionice

Učesnici će učestvovati u seriji od 8 dvosatnih zoom sastanaka po ciklusu (od planirana dva ciklusa), gde će raditi na lokalnim projektima i reflektovati na zajednički napredak.

Do sada su uspešno realizovane prve četiri onlajn omladinske razmene, okupivši mlade iz Srbije, Južne Afrike i Sudana. Svaka grupa je imala priliku da se upozna i kroz interaktivne aktivnosti stekne uvid u osnovne principe projekta, kao i metodologiju koja će se koristiti u narednim fazama.

Učenici će steći nova znanja, veštine, upoznaće vršnjake iz celog sveta i naučiće kako da rešavaju probleme koristeći inovativne metode.

Rad u interkulturalnim timovima širi vidike, povezuje ljude i daje veliki doprinos zajednici. Njihov rad će imati realan uticaj na lokalnom nivou kao i doprinos ciljevima održivog razvoja.

Pripremio: Mersid Mekić

Naše iskustvo sa projektom "I can"

Svake srede u našoj školi održavamo sastanke u okviru projekta "I can", koji nam je svima postao posebno drag. Cilj ovog projekta je da naučimo da verujemo u sebe, radimo u timu i razvijamo korisne veštine koje ćemo koristiti i van škole.

Na tim sastancima razgovaramo o raznim temama - kako rešavati probleme, kako bolje komunicirati, ali i kako da se podržavamo međusobno. Radimo kroz igru, radionice, kratke zadatke i diskusije, što nam pomaže da se bolje upoznamo i zbližimo kao odeljenje.

Posebno su nam bile zanimljive radionice na teme mentalnog zdravlja i mapa uma. Kroz razgovore i zadatke učili smo kako da bolje razumemo svoja osećanja, kako da se nosimo sa stresom i kako da organizujemo svoje misli i ideje na kreativan način. Te aktivnosti su nam pomogle da bolje upoznamo i sebe i druge.

Jedan od najlepših trenutaka bio je kada smo zajedno osmislili plan za rešavanje konflikta u školi - svako je dao svoj predlog, a na kraju smo došli do rešenja koje bismo svi primenili. Tada smo shvatili koliko je važno slušati druge i raditi zajedno.

Kroz projekat smo naučili da svako može nešto da doprinese, da možemo da verujemo u svoje sposobnosti i da niko nije sam kad ima podršku tima.

Naš zaključak?

I can nije samo ime projekta - to je poruka koju nosimo sa sobom: **Mi možemo zajedno.**

U okviru projekta "I can", zajedno sa našim timom učestvovali smo u kreiranju edukativnih i kreativnih materijala na različite društveno važne teme. Projekat je bio usmeren na osnaživanje mladih, promovisanje mentalnog zdravlja, nenasilne komunikacije i jačanje lokalne zajednice.

Na prvom plakatu predstavili smo sve specifičnosti našeg rodnog kraja, Brodareva, kroz mapu uma. To je uključivalo informacije o populaciji, istoriji, religiji, turizmu, prirodnim lepotama, kao i obrazovanju i institucijama. Cilj je bio da bolje upoznamo lokalnu zajednicu i istaknemo njene vrednosti.

Drugi plakat bavio se temom nasilja među vršnjacima. Napravili smo simbolično stablo sa uzrocima i posledicama nasilja - od zadirivanja, ogovaranja i psovanja, pa do fizičkog i psihološkog povređivanja. Cilj je bio da vizuelno prikazemo kako loši obrasci ponašanja mogu da dovedu do ozbiljnih problema.

Treći plakat bio je posvećen mentalnom zdravlju, gde smo kroz crteže i poruke prikazali šta bi se desilo kada bismo više radili na sebi, više poštovali druge i brinuli o planeti. Time smo želeli da osvestimo koliko male promene mogu imati veliki pozitivan uticaj.

U projektu smo učestvovali u istraživanju tema, osmišljavanju sadržaja, crtanju i prezentaciji. Naučilo smo mnogo o timskom radu, kreativnom izražavanju, ali i o važnosti empatije, tolerancije i aktivnog učešća u zajednici.

Uradile: Jovana Zejak, Arabela Žigović

BOOK Review

Agi i Ema je topla i duhovita priča o neobičnom prijateljstvu između dečaka Agija i starice Eme. Iako su potpuno različiti i postoji velika razlika u godinama, oni postaju najbolji prijatelji. Ova priča nas može naučiti da na pravo prijateljstvo ne utiče razlika u godinama, ali ni kilometri koji dele prijatelje.

Knjiga na jednostavan način govori o važnim temama kao što su starenje, usamljenost i prijateljstvo. Takođe, zaključujemo da ljudi mogu da se dopunjuju i pomažu jedni drugima. Likovi su šarmantni i zanimljivi, a priča je ispričana iz Agijeve perspektive, što je posebno interesantno deci koja pohađaju osnovnu školu.

Preporučio bih ovu lekturu svima koji vole priče o prijateljstvu, razumevanju, životnim avanturama i pravim vrednostima. Veoma je poučna i lepa, i mislim da je to knjiga koju vredi pročitati više puta, jer ostavlja snažan utisak i tople uspomene u srcu.

Amar Hanić

Pisac ove knjige jeste Goran Marković. On je profesor razredne nastave, autor, urednik i vlasnik izdavačke kuće „Pčelica”. Rođen je 1967. godine u Čačku. Dvadeset godina je radio kao učitelj u Osnovnoj školi „Milica Pavlović” u Čačku. Paralelno sa radom u nastavi, osnovao je izdavačku kuću „Pčelica”, koja je izrasla u jednu od najvećih i najznačajnijih izdavačkih kuća za decu u zemlji i regionu.

Boje drugarstva je njegov prvi roman za mlade. Likovi ovog romana su: Viktor, Marko, Tamara, Kristina, Slaven, Sandra, Saša i Luka. Knjiga većinom govori o tome kako Slaven i njegova ekipa maltretiraju Viktora. Marko njega u svakom trenutku brani sa Tamarom. Kasnije Slaven i Sandra postaju par kao i Marko i Tamara, a Viktor i Kristina se bliže tome. Roman u celosti govori o temi nasilja među vršnjacima, o posledicama, postupcima i vrstama nasilja.

Toplo preporučujem ovu knjigu jer je jako zanimljiva, poučna i puno slikovita. Ona nam poručuje da nasiljem ne treba postupati i da to nije rešenje. Izgovor za nasilje ne postoji i nikada neće postajati.

Berina Bjelak

Припрема детета за полазак у школу

Полазак детета у **први разред** основне школе је веома битан догађај како за дете тако и за целу породицу. Треба га посматрати као важан и велики, али пре свега радостан догађај у животу сваког детета и његових ближњих, као нешто уобичајено кроз шта смо сви прошли и чега се у већини случајева радо присећамо.

Често се дешава да родитељи стрепе при поласку детета у школу и своје страхове несвесно преносе на дете. Дете ћете ретко чути да поставља питања у смислу да ли ће се снаћи у школи, да ли ће имати проблеме са другарима, да ли ће бити у стању да научи да чита и пише, да ли је баш та школа добра за њега или је то ипак нека друга, уколико није слушало разговор одраслих.

На срећу, деца се много лакше и брже адаптирају на нове ситуације, ново окружење и нове другаре него што то родитељи очекују. Деци чак и није много важно са ким из вртића ће бити у будућем одељењу, а о тој теми говоре јер им је такво размишљање наметнуло окружење.

Полазак првака у школу – страх или радост???

Шта породица може да учини да олакша детету полазак у школу?

Оно што је важно научити дете пред полазак у школу више се односи на његову социјалну и емоционалну зрелост и основне животне вештине, него на учење детета да чита и пише, сабира и одузима. За дете није неопходно да чита и пише пре поласка у школу. Међутим, ако оно жели само да научи не треба га у томе спречавати.

Почните да разговарате са дететом о школи неколико месеци пре почетка школске године. Разговарајте са дететом о томе шта га чека у школи, које обавезе ће тамо имати, о начину функционисања у школи, поштовању правила лепог понашања... Такође, разговарајте са дететом о лепим стварима: стицање нових другара, да ће у школи сазнати много тога новог и корисног и сл. Постепено и на време прилагодите ритам одлазака на спавање и оброка које ће дете имати када крене у школу. Важно је да до поласка родитељи изграде самосталност код детета у смислу самосталног облачења, обувања, везивања пертли, закопчавања јакне и сл. Потребно је да дете савлада хигијенске навике, да самостално иде у тоалет, да пере руке после тоалета и пре јела. Ако ће дете ићи само до школе потребно је да се увежба пут, да научи да користи кључ од куће и како да га чува док је у школи.

Потребно је да што више подстичете дете да ради самостално тако што ћете пред дете стављати различите захтеве и обавезе примерене узрасту (да сложи одећу, поспреми играчке, води рачуна о стварима за предшколско и слично). Јако је важно да подстичете дете да изговара све гласове правилно и да се разговетно изражава. Ако постоји проблем са говорним апаратом детета, потребно је да се на време јавите логопеду и да будете истрајни у третманима и вежбама које логопед препоручи. Постепено дете навикавајте на дужи рад у седећем положају; цртање, бојење, прелиставање сликовница, израда домаћег рада из предшколског програма... Научите дете да правилно држи оловку, да користи гумицу, резач. Оставите довољно простора за игру, јер поласком у школу игра се не искључује. Будите свом детету ауторитет и никако не плашите дете школом и учитељицом.

Припремила:

Џенита Меховић, педагог школе

Драги родитељи, нека вам ове листе помогну, упуте вас и дају основне смернице вештина којима би требало дете да овлада до поласка у школу.

FINA I GRUBA MOTORIKA

- ☐ Drži olovku pravilno
- ☐ Dominantno koristi jednu ruku za pisanje/crtanje
- ☐ Zna da napiše svoje ime
- ☐ Crta jednostavne oblike (krug, kvadrat, trougao, krst) i ljudsku figuru (sa detaljima)
- ☐ Boji unutar linija
- ☐ Seče makazama duž obeležene linije
- ☐ Može da zakopča dugmiće
- ☐ Ume da veže pertle
- ☐ Hoda pravo, po liniji
- ☐ Stoji na jednoj nozi (drži ravnotežu)
- ☐ Skače na jednoj nozi
- ☐ Preskače manju prepreku
- ☐ Ume da se penje i silazi stepenicama
- ☐ Ume ciljano da baci i uhvati loptu

SOCIO-EMOCIONALNI RAZVOJ

- ☐ Može da se odvoji od roditelja bez velike uznemirenosti
- ☐ Rado se igra sa drugom decom i poštuje pravila igre
- ☐ Rado učestvuje u društvenim igrama
- ☐ Saraduje sa drugima (kompromis, dogovor)
- ☐ Konflikte rešava na prihvatljiv način
- ☐ Zna i poštuje pravila ponašanja u određenim ustanovama i na javnim mestima
- ☐ Poznaje pravila ponašanja u saobraćaju
- ☐ Razume i pokazuje osnovne manire ("molim te", "hvala", "izvini")
- ☐ Ume da bude strpljivo i sačekava svoj red u grupnim aktivnostima
- ☐ Ume da (sa)sluša, ne upada u reč
- ☐ Snažljivo je u komunikaciji sa drugima

GOVORNO-JEZIČKE VEŠTINE

- ☐ Ume da se predstavi (ime) i zna svoje godine starosti
- ☐ Jasno i pravilno izgovara sve glasove
- ☐ Gramatički se pravilno izražava (pravilno koristi množinu reči, zamenice, rod reči...)
- ☐ Koristi duže rečenice
- ☐ Opisuje osobe i predmete
- ☐ Razume verbalna uputstva
- ☐ Postavlja pitanja
- ☐ Pažljivo sluša i prepričava kraće priče
- ☐ Zna svoje puno ime i prezime, adresu i imena roditelja
- ☐ Ume da recituje
- ☐ Uočava rimu reči ("mama-dama")

KOGNITIVNE VEŠTINE

- ☐ Prepoznaje i imenuje osnovne boje
- ☐ Prepoznaje i imenuje osnovne geometrijske oblike
- ☐ Razlikuje i prepoznaje većinu slova
- ☐ Zna da broji do 10 i u nazad
- ☐ Razlikuje i prepoznaje brojeve do 10
- ☐ Prepoznaje "na prvu" brojeve na kockici
- ☐ Razume i koristi pojmove levo/desno, gore/dole, ispred/iza
- ☐ Grupiše i slaže predmete na osnovu boje, veličine, oblika...
- ☐ Pravi jednostavne konstrukcije od (lego) kockica
- ☐ Slaže slagalicu (bez rama) prilagođenu uzrastu
- ☐ Razlikuje i razume suprotne pojmove npr. veliko/malo, više/manje, dugačko/kratko
- ☐ Razlikuje početne glasove reči npr. mama počinje glasom "M"
- ☐ Ima koncentraciju (10-20 min.) da crta, boji, rešava "zadatke"
- ☐ Poznaje i razlikuje godišnja doba; dane u nedelji

SAMOSTALNOST

- ☐ Oblači se i obuva bez pomoći odraslih
- ☐ Samostalno odlazi u toalet
- ☐ Samostalno jede i koristi pribor za jelo
- ☐ Pere ruke i zube (bez podsećanja)
- ☐ Posprema svoje igračke i sobu
- ☐ Brine o svojim stvarima
- ☐ Ima sitna zaduženja u porodici (radne navike)

Одржано општинско такмичење у одбојци за девојчице

Дана 26. фебруара 2025. године одржано је општинско такмичење у одбојци за девојчице, чији је домаћин била Основна школа „Свети Сава“, Бостани. На турниру је учествовало пет екипа, међу којима је била и наша школа.

Тежак, али поучан пораз

Наше девојчице су показале велику борбеност и жељу за победом. У изузетно напетом мечу против Основне школе „Владимир Перић Валтер“ наша екипа је дала све од себе, али је нажалост изгубила резултатом 2:1. Иако је пораз увек тежак, важно је истакнути труд, тимски дух и спортску борбу коју су наше ученице показале на терену.

Честитке победнику

Победник турнира била је управо екипа Основне школе „Владимир Перић Валтер“, којој овим путем честитамо на заслуженој победи. Нашим девојчицама упућујемо искрене похвале за храброст и посвећеност, уз веру да ће следеће године остварити још бољи резултат.

Спорт није само питање победе, већ и прилика да се науче вредне животне лекције – истрајност, тимски рад и фер-плеј. Наше ученице су то показале на најбољи могући начин и зато могу бити поносне на себе.

Одбојка – спорт који учи тимском раду и истрајности

Одбојка је један од најпопуларнијих тимских спортова који захтева изузетну координацију, брзе реакције и изнад свега, тимски рад. Овај спорт није само питање техничких вештина, већ и способност да се ради заједно како би се постигла победа, а истовремено се развијају вредности попут дисциплине и посвећености.

Одбојка, спортска игра која плени

Да ли сте знали?

- Одбојка заузима по популарности друго место на свету;
- Апсолутни светски рекорд у дужини сета – 1979. године у Чехословачкој лиги (87:85);
- Прва званична дизајнирана одбојкашка лопта од коже произведена је далеке 1900. године;
- Прво Светско првенство у одбојци одржано је за мушкарце 1949. године, а за жене три године касније;
- Године 1924. одбојка је први пут представљена на Олимпијским играма у Паризу.

Историја одбојке

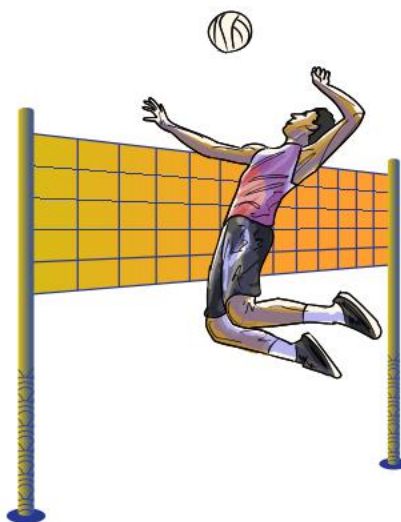
Историја одбојке почиње крајем 19. века у Сједињеним Америчким Државама, када је Вилијам Морган, професор физичког васпитања, изумео игру која ће касније постати један од најпопуларнијих тимских спортова на свету. Морган је 1895. године, као професор на колеџу у Масачусетсу, креирао одбојку као забаву за студенте која ће бити мање агресивна од кошарке, али истовремено пружити физичку активност.

Морган је комбиново елементе неколико других спортова, попут тениса и кошарке, како би створио игру која ће се играти са лоптом на мрежи. Првобитно је игра названа „минтонет“ (по сличности са тенисом), али је касније преименована у „одбојку“ (volleyball) због карактеристичне игре где играчи одбијају лопту са једне на другу страну терена. Данас се одбојка игра на свим континентима, а најпознатији турнири као што су Олимпијске игре, Светско првенство и Лига нација привлаче милионе гледалаца.

Тимски рад и стратегија

У одбојци, тимски рад је кључ успеха. Сваки играч има своју улогу, али само када сви чланови тима функционишу као целина, могуће је победити. Стратешко позиционирање, комуникација између играча и правовремено реаговање на сваку ситуацију чине ову игру толико динамичном и узбудљивом.

Успех у одбојци није само у физичким способностима, већ и у разумевању како радити са тимом. Примена стратегије, праћење слабости противника и коришћење свих доступних ресурса (као што су брзи напади или блокирање) чини ову игру изузетно узбудљивом.

Одбојка у школи

У нашој школи одбојка је веома популаран спорт, а многи ученици, било као почетници или искусни играчи, уживају у одбојкашким секцијама и такмичењима. Кроз овај спорт ученици развијају тимски дух, уче се дисциплини и истрајности, а такође имају прилику да упознају нове људе и стварају дуготрајна пријатељства.

Учествовање у школским одбојкашким тимовима такође омогућава ученицима да науче важне животне вештине као што су прихватање победа и пораза, рад под притиском и поштовање правила игре. Одбојка је, без сумње, спорт који пружа много више од само физичке активности.

Наши ребусы

